

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četrtistopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tisk, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolpa“.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dve pevski slavnosti.

Singe rein, Gesang gegeben.
Göthe.

Preživeli smo v našej zeleni Štajerski dve pevski slavnosti, o katerih se nam zdi primerno izpregovoriti post festum nekaj besed. Obe slavnosti vršili sta se tekom meseca avgusta t. l. Prva se je vršila dne 15. avgusta t. l. v starodavnem Ptuji. Druga vršila se je nekaj dnij pozneje v glavnem mestu Gradci, ki je dobilo že naslov „allerdeutscheste Stadt Oesterreichs“, prirejena od tamošnjega moškega pevskega društva, ki je obhajalo 40 letnico svojega obstanka.

Pri prvi slavnosti bili smo osobno prisotni, o drugej slavnosti čitali smo tako obširna poročila iz onih listov, koji pospešujejo velikonemške namene — in iz tega sledi, da so poročila, če tudi v podrobnostih in posamičnostih pretirana, v glavnej stvari pristna in resnična, da nam je mogoče, predočiti si pristno podobo te slavnosti.

Pri našej slavnosti na Ptuji je bilo zabranjeno „Sokolu“ zastavo razviti; zabranjen je bil vsprejem z godbo na kolodvoru; konečno je bil prečitan telegram iz Karlovca, da je bilo tamošnjemu pevskemu društvu „Zora“ prepovedano udeležiti se korporativno Ptujsko slavnosti, čeravno bi to društvo ne prekoraci zgoraj označene meje.

In da cela nemška slavnost dobi posebno znamenit relief, romo sedaj dr. Ausserer od mesta do mesta, od trga do trga, krošnjari s svojo politično temeljitoščjo in priporoča carinsko zvezo z Nemčijo iz — narodnih ozirov! Ach, wie wir's so herrlich weit gebracht! Kaj ne, g. dr. Ausserer?

Tih opazovalec.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. avgusta

Čehi so se že poganjali za prijatelstvo Ogrlov. Madjari se pa nikdar neso dosti zmenili za to češko prizadevanje. Vedno so prezirali Slovane. To so pokazali s tem, da k dvestoletnici osvobojenja Budimpešte turškega ižesa niso povabili niti Prage niti Levova.

Mladi mož na robu ladice je neprestano gledal po predmetu, ki se mu je zdel, da je črna točka na skali, ali čim dalje, tem razločnejši javili so se obrisi vojenske fregate. Kiuperljevi možje se neso na gladino spustili; v vasi, ki je bila kak pol ure od tod, sidrili so mej ribiškimi ladnjicami in dva sta zginila mej kočami.

Vojenska ladija se je kmalu objavila, zasukala se je na zapad in zelo se je, da jo vetrč odnaša k italskim bregovom.

Jelica je še sedela na skali. Takoj je ladijo ugledala in zopet se bala za drznega mornarja, ki je s ponosno hladnokrvnostjo gledal na fregato, kakor bi bil to le čolničakega nerodnega stražnika.

„Zakaj moraš vedno sem za njim in kaj se tako zanj bojiš?“ zašepeče Jelica. „Zato, ker bi venela, ako bi ga ne videla, kakor cvetke venejo v večnem bladu pod tukajšnjimi skalami, in otec bi ti rekel, da ne smeš marati za tega moža, kojemu Kiuperli rekajo? — Čudno ime! Čemu se trese Jelica, izgovarajoč je? In vendar, ako bi te pozval, da bi šla za njim na morje, v ladijo mej njegove tovariše, bi li šla Jelica? Šla bi za njim, zapustila zatišje, tudi starega otca, ki se me tako veseli. Čemu sem hodila k morju? Otec mi je rekel, da ni dobro v morje gledati in da je samotni deklici opasno, na bregu sedevati ter poslušati, kako buče

Pravosodno ministerstvo je prepovedalo kaznilnicam pečati se z rokodelskimi deli na naročbo in na drobno prodajati svoje izdelke. Ta naredba bode vsaj deloma naredila konec mnogoletnim pritožbam zaradi dela v kaznilnicah.

Vnanje države.

Dogodki v Bolgariji ne bodo brez dobrih posledic, četudi je sedaj zmaga protiustaja. Skoro vsi listi, zlasti Berolinski menijo, da se knez Aleksander več ne vrne v Bolgarijo. Bolgari bodo moralni voliti družega kneza. Ko bi se tudi Aleksander vrnil v Bolgarijo, se ne bode upal več tako odločno ustavljal Rusom, kakor se je dosedaj. Preveriti se je moral, da se na Anglijo več zanašati ne more. Ko so ga spodili, ni noben angleški list svetoval, da bi se Anglija zanj potegnila, ampak vsi so bili tega mnenja, če je Nemčiji, Avstriji in Turčiji prav, da se je odstranil knez Aleksander, naj bode še Angliji, ki itak nema dosti interesov v Bolgariji. Bolgarski državniki pač ne bodo več tako neumni, da bi se bratili z Angleži, ki so v odločilnih trenutkih se tako malo brigali zanje. Bolgarska politika se bode premenila, tudi ko bi ostal Battenberžan. — Ko bi se knez Aleksander vrnil v Bolgarijo, imel bi jako težak položaj. Razdražil bi s tem še bolj ruskega carja. Poleg tega bi pa bil v veliki zadregi. Ako bi kazoval zarotnike, bi s tem le razdražil opozicijo, kajti mej zarotniki je več za dejelo zaslужnih mož. Ko bi pa pomilostil Cankova in tovarise, bi pa znova delali proti njemu. Nova ustaja bi pa bila zanje morda srečnejša in on bi ne mogel tako častno odreči se prestolu, kakor se je na videz sedaj, ko ga zopet v Sofijo vabijo nazaj. — Sedaj se imenuje že več kandidatov za bolgarski prestol. Peterburški listi poudarjajo, da bi nov knez moral biti pravoslavne vere. Mej drugim se govori, da pride na bolgarski prestol knez Nikita, ali pa njegov zet Peter Karadjordjević. Nekateri pa hočejo vedeti, da bode novi bolgarski vladar kdo izmej velikih knezov. Nek Peterburški list misli, da Avstrija ne bode ugovarjala temu, da pride knez Nikita na bolgarski prestol, ako se jej dovoli aneksija Bosne in Hercegovine. Nekemu Berolinskemu listu se pa javlja z Dunaja, da bi Avstrija najrajše videla, da pride knez Karadjordjević. Avstrija bi potem, ko bi se mirno rešilo bolgarsko vprašanje, prisvojila si Bosno in Hercegovino. Vse to seveda so sama ugibanja. Ta stvar najbrž se ne bode tako hitro rešena.

Da Rusija novejšim dogodkom v Bolgariji pripisuje precej važnosti, vidi se iz tega, da je več

LISTEK.

Strahovi.

Povest; česki spisal Vac. Beneš Třebízsky, prevel M. Vrniček.

III.

(Dalej.)

Tudi jaz o tvojem življenju ničesa ne vem, le da na morji živiš in da si kralj jadranskega morja.“

„Več ne trebaš vedeti, ljubica moja, le rada me imej in videla boš, kako bomo živel,“ šepetal je sladkim glasom mladi mož in po ogorelem obrazu spreletela je globoka žalost.

Kar nanagloma se je dvignil, uprl črne oči v daljavo, zavzvnil, da je na temni skali orla iz gnjezda splašil in da si je deklica nehotoma oči zakrila. Po celem telesu jo je sprelel, kakor kadar mrzel veter na lahko oblečenega pihne.

Mož zganil se je šeblastnejše, vzel deklico v naročaj, jo poljubil in v treh skokih bil je dol s skale.

Na tihej gladini je nekaj zapluskalo in pod skalino pojavila se je ladjica z belo razpeto plahto. Dva moža sta bila na njej in tretji v hipu — Kiuperli. Mornarji neso hiteli, zlagoma so veslali dol proti jugu ob skalah.

valovi, da omamljajo in da so že marsikatero oslepi in oglušili. — Čemu si sem hodila?“

„Čemu si sem hodila, Jelica, se vprašaš? Da bi moja bila, carica Adrije in ne bodi ti tega žal, da si hodila nad morje in da si sedevala nad njegovo gladino.“ Zdelo se ji je, da so zdolej šepetal sinji valovi ter zopet ob skalo butali, pa nikogar, niti čolnička ni bilo na njih.

„Jelica! Jelica!“ ji je res nekdo naglo na uho zašepetal, ali to ni bil oni mladi orjaški mož s črnima očesoma, z rujavim obrazom, očaravočim; bil je sin starešine ribiškega sela na bregu, njen vrstnik in nekdanji drug. Imel je tudi on črne oči in rujav obraz, a iz njegovih očij sevala je dobrota in ako se je kdo v nje zagledal, videl mu je do duše in še globokeje.

Jelica se ozre, zarudi, a njeni zelenkasti očesci ne upata si mladeniču v obraz pogledati, pa ne baš danes, že dolgo, celo leto.

Ubogi mladenič je mislil, da Jelica v deviška leta prehaja in da so ondaj deklice tako sramežljive. Veselilo ga je, da poveša deklica krasni očesci, kakor nima nijedna na celiem dalmatinskom pobrežji. Slednjič je vendar le opazil, da se boji njegovega obraza i kadar sta v samoti in da se ji glas trese in da se ji ličica rude, ko z njo govoril. Pa on je molčal in je ni zasledoval, verjet je Jelici

visokih osob bilo poklicanih v Peterburg. Vojni minister Vanovski, ki je bil v toplicah na Kavkazu, pomorski minister, Šestakov, ki je bil na nadzorovalnem potovanju, in general Ignatjev, ki je bival v inozemstvu, odpotovali so na brzjavni ukaz že v Peterburg. — „Journal de St Petersbourg“ upa, da bode regenstvo obdržalo red v Bolgariji. Sklicajoč se na Dunajske in Berolinske liste sklepa, da bi bilo najbolje, da se odstrani knez, ker le tako je mogoče obraniti mir. V tem, da se mora obraniti mir, so pa carske vlasti jedine.

Dogodki v Bolgariji spravili so **Turčijo** v velike zadrege. Čuti, da jej je treba pomnožiti vojsko, da se pripravi na vse slučaje. Toda kje denarja vzeti? Blagajnice so prazne, bankirji pa zlasti v tako resnih trenutkih ne marajo Turčiji posojevati denarja. Turški ministri sedaj ugobljeno, kaj bi zastavili, da bi dobili potrebna denarna sredstva. Tuji diplomati pa sedaj zopet nadlegujejo Visoko Porto, kakor je navada v tacih slučajih. Angleži bi jo radi poslali namesto sebe po kostanj v ogenj. Prigovarajo jej, da naj uveljavlji vse svoje pravice v Vzhodni Rumeliji, ko je odstranjen knez Aleksander.

Portugaljski kralj prišel je predvčeraj v Berolin. Na kolodvoru so ga pozdravili cesar, cesarjevi naslednik, več drugih princev in visocih dobrojanstvenikov. Ko se je kralj pripeljal, je godba zasvirala portugaljsko himno. S kolodvora sta se kralj in cesar odpeljala v jednem vozu v krajevi grad, kjer je cesarica pozdravila kralja.

Dopisi.

Z Bledu 27. avgusta. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo imela bi biti razsvetljava jezera, na čast rojstnemu dnevu presv. cesarja, zaradi neugodnega vremena preložila se je slavnost na preteklo sredo. Popoludne ob 3. uri svirala je vojaška godba 17. pešpolka v Lujizinskih toplicah, kjer se je sešlo veliko gostov. Ob 5. uri igrala se je v hotelu Malnerji velika tombola, katera je gotovo lepo sveto donesla fond za olešavo Bledu. Mej zbranim občinstvom videli smo veliko aristokracije, tako kneza Windischgrätza, deželnega glavarja grofa Thurna in druge.

Velikanske priprave delale so se za razsvetljavo, katera je bila res tako lepa, kakor že dolgo ne. Komaj se je začelo temniti, že so se zažigale lučice in na mah bile so vse vile, cerkev, grad, vse ladije krasno razsvetljene, na tisoče lampijonov in mnogobarvnih luči odsevalo je v mirni vodi, pri vsaki vili in ladiji užigal se je bengalični ogenj, tako, da bil je človek kar očaran in mislil se prestavljenega v pravljico „tisoč in jedno noč“.

Ladije zbirale so se pri Malnerji, od koder so z vojaško godbo na čelu odplule počasi proti Petranu in proti stanovanju kneza Windischgrätza. Sedaj šele, ko so se začele ladije premikati, videlo se je, kako krasno so tudi odičene. V sredi brodova svetila se je v krasnem bengaličnem ognji, velika ladija ozaljšana z zastavami avstrijskih narodov in drugimi dekoracijami, na visokem prestolu sedela je dama v krasni opravi predstavljač „Avstrijo“, na strani genij, venec slave in v jedni roki palmo miru držeč, v podnožji bila je skupina: Te mida, Cerera, Venera, Juno, Diana in Merkur. Skupino predstavljale so večinoma dame iz aristokracije in v krasni opravi, tako, da se nesmo mogli

ter se veselil, kako svatbo bodo svatovali na pobrežji, da še ni jedno tukajšnje selo ni take videlo.

„Jelica — Jelica!“ je zopet zašepetal mladenič; a ni je vzel v naročje, dasi jo je danes potovanji in sinoči se vrnili, ko je bilo morje tako nepokojno. Oče mu je šel do Kotora nasproti in ko so prišli s tovariši po vodi do doma, bila je celo vas na nogah. Vse je bilo polno veselja, da so se zdravi povrnili.

A starešina je imel še več radost, da so kupci sinu točno izplačali, ter mu je povedal, da imajo že dosti, da se mu ni več treba spuščatidaleč na morje, temveč, da more v pokoji dobro živeti, in ako gre, ne pojde prodajat, temveč, da bi si kaj ogledal in da bi si tudi njegova mlada žena kaj ogledala, budi si, da gre v Benetke ali pa še dalje.

Glasno so puške pokale; kajti bilo je mnogo sinov z njim in vsi so prinesli daril materam, očetom, bratom, sestrám in nevestam. Dolgo v noči ni hotela radost utihnila.

Jedina Jelica ga ni prišla pozdraviti. Ni je bilo možno nikjer ugledati. Na skalovji je sedela ter poslušala, kako morje toguje. Prav k nogam ji je včasih briznula voda in ji obleko pomočila. Dolgo je tako presedala, boječ se za drznega mornarja.

dovolj nagledati te divne ladje. Tej na strani že pripluje druga ladja vsa izvirno okrašena, na konci ladije sedi mož v lepi opravi „Danubius“, na desni strani bila je Sava, na levi pa Drava, torej zopet prelepa skupina.

V jedni drugi ladji, ki se vse blesketala lučic, videle so se s snegom pokrite smereke pod smerenkami ležali so v leskeči opravi knezi in kneginje predstavljajoč „zimsko pravljico.“ In tako bila je jedna ladija krasnejša od druge; vse te lučice, baloni, bengalični ogenj, skupine i. t. d. so človeka kar omamile. Kaj tacega je teško popisati, to se mora viditi, da se dobri pravi pojem o razsvetljavi Bleškega jezera.

Več gostov, ki so že drugej videli razsvetljave, izrazilo se je, da tako lepe še neso nikjer videli.

Ko so vse ladije priplule do stanovanja kneza Windischgrätza, zaigra godba cesarsko himno, na kar zadoni iz ladij, kakor od obali jezera, kjer je bilo vse črno ljudstvo, tisočer živio! Bengalični ogenj razsvetljeval je magično vile in ladije, rakete so pa daleč oznanovale, kako veličastno praznuje Bled carjev rojstni dan.

Po končani razsvetljavi bil je v hotelu „pri Malnerji“ plesni venček, kjer se je prav pridno nad 20 parov vrtilo.

Iz Središča 24. avgusta. (Šolska veselica.) V nedeljo dne 22. t. m. vršila se je v našem trgu kaj lepa slovesnost. Vrli ter šoli in šolskej mladini vedno prijazni in naklonjeni Središčani imajo že več let lepo navado, da nabero na različne načine — ali s kegljanjem na dobitke ali pa tudi s prostovoljnimi doneski — toliko novcev, da jim je mogoče prirediti šolskej mladini vsako leto veselico ter pri tej priložnosti tudi obdarovati revno deco z obleko. Letos vršila se je ta veselica, kakor zgoraj omenjeno, preteklo nedeljo na prostoru pred poslopjem tukajšnje železniške postaje. Tako po popoludanski službi Božji podala se je mladina, spremljana od velike množice odrastih mej sviranjem godbe, za to veselico nalašč najete, na torišče, katero je bilo za vršenje veselice pripravljeno. Dospevši na kolodvor, pozdravljalo nas je streljanje iz možnarjev in na kolodvoru samem pričakovala nas je že velika množica ljudij, kajti, kjer se mladina veseli, tam pridružijo se navadno tudi radi odrasti.

Prostor, na katerem se je veselica vršila, bil je z mnogoterimi venci, smerečjem in zastavami, kako okusno olešpan. Pred poslopjem železniške postaje stal je okrašen oder z napisom „Veseli mladini!“ — Prva točka vsporeda bila je cesarska pesen. Za tem pozdravila je navzočne goste v imenu šolske mladeži belo oblečena učenka II. razreda Tilita Č. Pri raznih točkah vsporeda, posebno pri deklamacijah opazili smo pri navzočnih stariših marsikatero rosno oko; pa saj je tudi v resnici gulinjivo slišati tako nežne glasove iz ust nedolžnih otrok! Čez vse pa nas je razynela nedolžna veselost, katera je lesketala v otročjih očeh, ko je mladina začela igrati različne otročje igre. Da ne bom vsega tega zelo na obširno popisoval, naj samo povem, da je bila to veselica v pravem pomenu be-

Na Vazilija se ni spomnila ni, da se ima danes povratiti. In ako bi se bila i spomnila, teško da bi se ganila doli v selo, tako jo je nekaj na morje vabilo. Stoprav o polnoči šla je domov in prej nego je solnce izšlo nad gore bila je zopet na skali čakajoč Kiuperlija.

„Že nazaj, Vazilij?“ vprašala je jecljajočim glasom Jelica, koja mu je pred letom vselej daleč pred selo nasproti hitela, ko je v Kotor in dalje za Kotor hodil.

„Vem, kdo je bil pri tebi in koga si čakala. Pa ne srdim se na te. Ako bi se srdil, ne šel bi k tebi.“

Deklica si je zakrila z obema rokama temni škrlat na licih, hotela nekaj reči, pa ni mogla — ni mogla. Tako naglo so se ji mlada njedra dvigala.

„Veš, kaj je Kiuperli, Jelica?“ začel je zopet mladenič. Zdeleno se je, da ga je že izgovor tega imena pretresel; kajti plašno se je okoli ogledal, ga li ni kdo slišal.

„Beži, deklica, pred njim, ne veš, kdo je? Vazilij ga dobro pozna in ti tako svetuji, ker ve, da si nedolžna, dobra Jelica.“

„Vazilij — Vazilji!“ zahtela je deva.

Mladenič gre bliže k nji ter jo hoče objeti; ali Jelica si še lepi obraz z ročicami zakriva.

Poslušaj me, Jelica; Vazilij bi tvoje nesreče

sede, kajti vse je bilo veselo, ne samo mladina, ampak radovali smo se z njim tudi vsi drugi navzočni.

Mej vsporedom pogostila se je mladina štirikrat z vinom, belim kruhom in raznimi močnatimi jedili, koja so spretne kuharice za to veselico napake. Srčna jim hvala! Veselje mladine prikelo pa je do vrhunca, ko se je začela revnim strokom deliti obleka. Obdarovanih bilo je blizu 50 otrok. Po razdelitvi obleke ogovori navzoče načelnik krajnemu šolskemu svetu g. Šinko ter pravi, da je bilo kakor lani tudi letos odboru mogoče prirediti šolskej mladini veselico ter revne otroke z obleko obdarovati, a to vse le s pomočjo mnogih dobrotnikov, katerim se on v imenu odbora za vse prisreno zahvaljuje. Omeniti še moram, da sta se pri veselici zahvalila v imenu šolske mladine za vse prejete dobre starišem, učiteljem in vsem milim dobrotnikom učenka Berta G. in učenec Marko. N.

H koncu poprime jeden učiteljev besedo ter ogovori najprej šolsko mladino, zatrjevale je, kako naj bode svojim velikim dobrotnikom za vse prejete dobre vedno hvaležna, kako naj bode zmiraj ubogljiva, marljiva, da naj dela svojim starišem kakor tudi učiteljem vedno le samó veselje, kajti le na tak način je mogoče vsaj nekoliko poplačati dobre, koje je od svojih dobrotnikov prejela. Zahvali se tudi v imenu starišev vsem, ki se usmiljujejo revne mladine. Na to se je mladina še pogostila ter odpustila ob 7. uri zvečer domov. Drugi gojtje pa, katerih se je bilo razen domačinov tudi veliko število iz Macinec, Nedeljišča in Varaždina našralo, ostali smo do trde noči skupaj ter smo se prav dobro imeli. In tako ostane 22. dan avgusta ne le samó našej mladini v prijetnem spominu, ampak tudi nam, kajti sklepale so se pri tej priložnosti zopet prijateljske zaveze s sosednimi nam brati, vrlimi Hrvati, kateri se — prisrčna jim bodi hvala! — redno vsake naših veselic udeležujejo.

Naposled se zahvaljujem na tem mestu še jedenkrat vsem blagim dobrotnikom mladine, posebno pa načelniku krajnega šolskega sveta g. Šinko-tu in voditelju železniške postaje g. Gross-u, kajti ta dva gospoda ne le, da sta bila prva ki sta to misel — da, tudi letos priredi šolska veselica — sprožila, ne le, da sta s prostovoljnimi doneski največ k povzdigi veselice popomogla, ampak ta dva gospoda imela sta z različnimi pripravami tudi največ posla in skrbij. Bog jima plati! Sklepam pa te vrstice s prisrčno željo, naj bi ta lepa navada — namreč revno deco obdarovati z obleko — živila mej Središčani še mnogo mnogo let ter naj bi obrodila tudi mnogo žlahtnega sadú. A. K.

Domače stvari.

(Presvitli cesar) podaril je občini „Okolica Šoštanjska“ za zgradbo nove šole v Šoštanji 300 gld.

(Deželni predsednik baron Winkler) vrnil se je včeraj popoludne s poštnim vlamom iz Logatca, kjer je nekaj časa bival na dopustu, v Ljubljano.

Dalje v prilogi.

ni prenesel. Beži pred njim, s Kiuperljem bila bi nesrečna, in oče tvoj. — Ne očitam ti ničesa, svetujem ti odkritosčno, skupaj sva vzrastla in radi bi, da bi skupaj i umrla. Slišiš, Jelica? Slišiš, Jelica? Videl sem ga, ko je od tebe šel, kako se je zmuznil v čoln. Reci, Jelica, da te ni objel, da ti ni popalil s svojim duhom rož na obrazu?“

„Vazilij, nesrečna bom, sem že, a stoprav bom, boš videl.“

„Pusti ga, ogibli se ga, pa ne boš.“

„Ropar je, Jelica, zel ropar, peklenšk, kajti on potaplja ladjice, okraja je in kedar krasti ne more, čaka na obali, ko vihar besni na morje in vidi li kje nesrečneže, ki kličejo na pomoč, gre nad nje in gorje jim. Peklenšček je, zato mu vode ne škodujejo. Naropane dragocenosti vozi na daljne trge, denarje vselej zapravi in potem zopet ropa. Ni trupel, koje morje upadajoč na obale izmetava, ne pušča v miru. Da ga povsod čislajo? Ne cenijo, temveč boje se ga in njegovih tovarišev, da bi jim iz osvete koč ne zapalili ter jih na beraško palico spravili. Zgorej povsod o njem tako pripovedujejo, pri nas stoprav od nedavna in še taje. Na jonskem morji ga vsako dete pozna, zato je šel k nam in igra bogatinha. Ropar je, pa kak ropar! Takega roparja, kakoršen je Kiuperli ne pametuje rod. Me ne čuješ, Jelica?“

(Dalje prih.)

— (Pisateljsko podporno društvo) izleti v nedeljo 19. septembra t. l. v Kranj (odpelje se 1/2 12. po železnici) ter položi na Preširnovo in Jenkovo gomilo vence s primernim navorom in petjem. Vsi gospodje društveniki vabijo se k prav mnogobrojni udeležitvi in računa se tem bolje na isto, ker s tem vrši društvo djanje pjetete in se ob jednem potle razveseluje in kratkočasi. O zaslugah Jenkovi in Preširnovih govoriti, bi se pač reklo nositi vodo v Savo, ker so sploh poznane in zato za zdaj rečemo samo: Na noge, v Kranj dne 19. septembra t. l.! Na veselo in mnogobrojno sviljenje v Kranji! — Ob jednem vabijo se vsa čast. slovenska društva tem pôtem k obilni udeležbi, kajti posebna povabilo se ne bodo pošiljala.

— (Slovenska predstava) v korist dramatičnemu društvu v Ljubljani bode v nedeljo 5. septembra v Kamniku. Čitalnica Kamniška prepustila je brezplačno vse društvene prostore igrальнemu objektu dramatičnega društva v pomoč in dela z vsemi silami na to, da mesto, slovene na podnožji naših slovenskih velikanov, tudi ta večer pokaže svojo požrtvovanost za probajo narodne zavesti, narodnega ponosa. Dramatičnemu društvu pa moramo čestitati, da so naše narodne Čitalnice idejo, ki je bila priobčena pred letom dni v naših časopisih, tako hitro poklicale v življenje. To je jedina pot, ki nas privede do stalnega slovenskega gledališča — v slovenski Ljubljani. Začetek je težak, a storjen je.

— (Nemško resnicoljubje.) Povodom pevske slavnosti na Ptuij pričovala je „Deutsche Wacht“ mej drugim, da se je na Osterbergerjevem vrtu, kjer so Nemci istodobno imeli koncert društva „Rudečega križa“ na korist, sestavil poseben „Lieferungs Comite“, ki je imel nalog, vsacega Slovence, ki bi tjakaj prišel, z vrtu pognati in da se je z nekaterimi tudi tako zgodilo. „Tagespost“ pa piše v svoji 234 številki, da je tudi nekaj čitalničarjev tjakaj zašlo in da so se prav dobro zabavali. Primerjamo li ti dve popolnem nasprotni vesti, smo takoj gotovi, da oba lista drug druzega na laž stavita.

— (Pevsko društvo „Slavec“) priredi v nedeljo dne 5. septembra v Ljubljanski Čitalnici velik koncert, pri katerem bode sodelovala vojaška godba pešpolka baron Kuhn, in iz posebne prijaznosti gg. Meden in Pucičar. V soboto večer 4. septembra bode se pa pričelo isto tam k elegiranju za dobitke in bode trajalo do srede (8. sept.) zvečer; mej koncertom bode tudi loterija in to vse na korist društvene blagajnice. Gg. prijatelje in podpiratelje društva najjudnejše prosi podpisani odbor radovoljnih dobitkov za loterijo, kateri naj se blagovolijo društvenemu predsedniku Jos. Vidmarju, prodajalcu dežnikov na Starem trgu, poslati, ali pa naznaniti, da bode on po nje poslat. Natančneji spored priobčimo v teku tedna.

Odbor pevskega društva „Slavec“.

— (Poslopje) društva katoliških rokodelskih pomočnikov v Poljskih ulicah je že dozidano. Te dni postavl se je že strešni oder in v nekoliko dneh bode poslopje že z opeko pokrito.

— (V mestnem zboru Zagrebškem) bila je včeraj burna seja. Na dnevnem redu bilo je vabilo „na župana in njemu podredjene“ k slavnosti v Budimpešti. Opozicija je trdila, da se s tem vabilom namenoma prezira mestno občino Zagreb. Dr. Zahar bil je odločno proti temu, da bi bil Za greb pri tej slavnosti zastopan, Mažuranić bil je pa za udeležbo. Po hudi debati vsprejelo se je vabilo z 12 proti 11 glasom, na kar je dr. Zahar s še 4 odborniki dvorano ostavil. Vsled tega zbor ni bil več sklepčen in se sklep ni mogel objaviti. Večina je potem tudi ostavila dvorano. Župan bode ipak Zagreb pri slavnosti v Budimpešti zastopal.

— (Griža) je v Celji, kakor čujemo, do zdaj že precej ljudij umorila. Taki dogodki in tolkokratne epidemije v smrdljivem Celji pač potrjujejo mnogostransko trditev, da bi bilo Celje tistih 150.000 gld., katere je za ne ravno potrebno gledališče potrosilo, imelo obrniti za zboljšanje kanalizacije in pitne vode. Pa smrad iz kanalov mnogim ni na potu, morda jim je celo prijeten. Saj pravijo Celjani, da iz kanala blizu hiše župana dr. Neckermanna v vsem mestu najbolj smrdi.

— (Potres) čutil se je preteklo noč v Ljubljani kmalu po 11. uri, — zemlja se je v teku 1 minute dvakrat lehko zazibala, okna so zazvenela in v steklenicah na mizi stoeča voda se je zagugala.

— (Dve okostnici) izkopali so predvčeraj na dvorišči pri sv. Jakopa cerkvi. Okostnici sta bili na istem mestu, kjer je nekaj bilo pokopališče.

— (Tatvina.) Na železnici, najbrž na po staji Ljubljanski, ukral je predvčerajšnjim neznan človek živinskemu trgovcu Franu Veselu iz Nemške vasi pri Rakeku 170 gld. Vesel odšel je bil pred nekoliko dnevi iz Trsta in imel seboj nad 4000 gld. V Laškem trgu in po okolici nakupil je bil živine, da je vse izdal, razen omenjenih 170 gld. Na Zidanem mostu usedel se je k Veselu Ljubljanski mesar in hišni posestnik g. Josip Črne, a tudi drug neznan človek. Mejpotoma sta vesel in Črne zaspala. V Ljubljani izstopi Črne in pokliče Vesela večkrat, a ta je trdno spal, na kar je Črne, misleč, da ima Vesel do Rakeka še dosti časa, domov šel. Ko pozneje sprevodnik Vesela zbudi, zapazi slednji, da mu je ukradena listnica, v kateri je bilo 170 gld. pa mnogo zapiskov in računov, za katere mu je še bolj žal, kakor za denar. Z listnico izginil je tudi neznan človek, ki se je bil na Zidanem mostu v isti vagon usedel.

— (V Travniku) pri Loškem potoku in na Gori je doslej 12 osob za kolero zbolelo, od kajih jih je 5 umrlo, 7 pa še bolnih leži.

— (Uradno izvestje o koleri v Trstu:) Od polunoči 26. t. m. do polunoči 27. t. m. v mestu 11 slučajev, v okolici 1. — Doslej 375 osob za kolero zbolelo, 101 ozdravel, 238 umrlo. Z dežele naznanjajo se novi slučaji: V Izoli 10, v Movraži 1.

— (Z Reke) se piše, da so lastovke ostavile Reko in okolico, odkar se je kolera pričela.

— (Blizu Pulja) zapazili so ribiči v morji polipa (*Octopus vulgaris*) izredne velikosti kakor cenijo do 300 kg. teškega. Dosedaj ga še neso ujeli, torej je nevarno ondu kopati se.

— (Celjska hranilnica) zida pred kolodvorom veliko novo poslopje. Namesto, da bi uživali novce, časnike itd. v temeljni kamen, položili so v jedno traverzo prvega nadstropja spominsko pismo (*Denkschrift*), ki zapopada dogodke, vsled katerih je stavba nastala. Na tej spomenici je to čudno, da nje sestavitelj niti imen svojih najboljših prijateljev pisati ni znal. Tako slavijo dra. Sajowitz-a katerega ni, namesto Sajovic-a, Kreutzbergerja namesto Kreitzbergerja, notarja Sajowitza, ki pa se zdaj piše Sajovitz, nekaj pa, kakor oče in brata njegova: Sajovic. Notar „Sajowitz“ je Celjanom tudi predsednik „notarske kamore za Štajersko“, kakeršne kamore ni, ampak tri notarske zbornice so na Štajerskem, v Celji, v Gradci in v Ljubljnem za okrožja dotednih sodnih dvorov. Zadnja „Deutsche Wacht“ graja Celjane zavoljo nepravilnih javnih napisov; naj zdaj pogleda v svojo lastno oficino! Psovali pač marsikdo zna, ki se pisati ni naučil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Levov 27. avgusta. Knez Aleksander v spremstvu svojega brata danes ob 3. uri semkaj dospel. Na peronu čakali so ga obratni ravnatelj Sladovski, policijski ravnatelj Krzakovski, dvorni maršal baron Riedesel, dvorni pridigar dr. Koch in veliko občinstva. Pri dohodu vlaka klicalo je občinstvo „hoch.“ Knez objel in poljubil je barona Riedesela, šel skozi špalir, po občinstvu napravljeni in se srečno zahvaljeval za ovacije. Mlada deklica poklonila mu je šopek cvetlic. Knez bil je vidno ganjen.

Levov 27. avgusta. Knezu bolgarskemu na čast bila razsvetljava. Pred stanovanjem klicalo se je „hoch.“ Mnogo hiš bilo razsvetljenih. Vsled hoch-klicev prišel knez večkrat na balkon zahvaljevat se. Popoludne obiskal je kneza poveljujoči general vojvoda Virtemberški. Od tukaj popelje se knez baje v Vratislav.

Levov 28. avgusta. Danes se pripeljal knez Ludovik Batenberški. Bolgarski knez bode menda še le drevi odpotoval.

Levov 28. avgusta. Bolgarski knez po 2. uri popoludne s posebnim vlagom na Rumunsko odpotoval.

Carigrad 27. avgusta. Dogovor, ki ga Nelidov Porti predlaga, ima baje naslednje točke: 1. Bolgarsko vprašanje reši se v sporazumljivi s Turčijo. 2. V Vzhodni Rumeliji se zopet napravi „status quo ante bellum“. 3. Rusija se odpove vojni odškodnosti v znesku štirideset milijonov funtov. 4. Rusija podpira Turčijo, da dobi Bosno in Hercegovino nazaj.

5. Rusija jamči Turčiji za celokupnost njenega sedanjega ozemlja. 6. Turčija odstopi Rusiji Erzerum in 7. dovoli Rusiji svobodni prehod skozi Dardanele in Bosphor. (Temu telegramu pač nedostaja verodostojnosti. Uredn.)

Carigrad 27. avgusta. Iz Plovdiva se naznanja: Poveljnik rumelijskih čet, polkovnik Madurov odšel danes z dvema polkoma in pol baterije v Sofijo, pristašem kneževim v podkrepljenje. Izimši 3500 mož branile so se vse druge bolgarske čete začasni vladni prisesti zvestobo.

Dunaj 27. avgusta. „Tagblatt“ se brzojavlja iz Odese: Černomorsko vojno brodovje, po brzjavnem ukazu v tukajšnjem pristanišču zbrano, je oplulo. Opaža se živahno vojaško gibanje.

London 28. avgusta. Dolnja zbornica zavrgla s 304 proti 181 glasom Parnellov amendement k adresi. — Vsi listi najnujnejše prigovarjajo, du bi se knez bolgarski v Sofijo vrnil.

Bukurešt 27. avgusta. Tukajšnji metropolit in glavar pravoslavne rumunske cerkve umrl.

Reka 27. avgusta. V zadnjih 24 urah tukaj jedna osoba za kolero zbolela, 3 umrle.

Za družbo sv. Cirila in Metoda so vplačali:

Podružnica v Selcih	28 gld. 60 kr.
Senožetna podružnica	105 " 13 "
Mokronoška podružnica	41 " — "
Prva Ljubljanska podružnica	1000 " — "
Č. g. A. Zamejic, kanonik Ljubljanski	100 " — "
Č. g. M. Hočvar, župnik pri sv. Petru v Ljubljani	10 " — "
Č. g. J. Klemenčič, profesor v Ljubljani	10 " — "
Č. g. M. Malenšek, kaplan pri sv. Petru v Ljubljani	2 " — "
Č. g. dr. Fr. Celestin, profesor v Zagrebu	10 " — "
Šišenska podružnica	70 " — "
Celjska	475 " 77 "
Neimenovan dobrotnik v Ljubljani	100 " — "

V Ljubljani 25. avgusta 1886.

Dr. J. Vočnjak,
blagajnik.

Ljudska sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceneno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilje po poštnem povzetji A. Moll, lekar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečeno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom.

Poslano.

Stroj za dolbenje in vrtanje lesa, katerega je tukajšnji tovarnar g. Gustav Tönnies izdelal, vidi se pri našem rojaku g. Jakobu Petrinu, mizarji v Hrenovih ulicah, ter si ga lahko vsak ogleda. Dobrota tega stroja je neprecenljiva: v malo trenutkih izdolbe se v najtrji les vsakeršni prostor, brez da bi se dleto okrušilo ali zlomilo. — Želeti bi bilo, da bi si to koristno napravo pri g. Petrinu, ker jo je g. Tönnies prav v to svrhu razstavil, vsi naši mizarji in tesari ogledali, in prepričani smo, da si bo tak stroj marsikateri omislil, posebno ker ne stane Bog si ga vedi kaj.

Gospod Tönnies izdeluje tudi stroje za les žagati; brez napenjanja moči se s to pripravo mnogo težavnega posla premaga, vreden je isto tako vsega priporočila našim mizarjem, katerega si tudi, mimo grede rečeno, pri g. Petrinu lahko ogledajo. (629)

Poslano.

Z ozirom na Poslano v „Slovenskem Narodu“ št. 194 od 26. t. m. odgovarjam, da dotočni možnar ni bil vlni vlit, ampak smo ga odposlati že 8. avgusta 1884, tedaj se je že dve leti že njim strejalo. Narejen je bil, kakor mnogi drugi, iz najboljšega blaga, če je razpočil, je temu uzrok to, da so ga preveč nabasali, in za to ne morem prevzeti jamstva, vsaj so že topovi se razleteli pri predpisanem basanji.

V Ljubljani, dn. 27. avgusta 1886.

Železolivnica in izdelovalnica strojev
(630) G. Tönnies.

Poslano.

Družba za zavarovanje živiljenja in rent „ANKER“ na Dunaji.

Ta zavod raste s svojimi vedno višje sezajčimi smotri in vsako leto ga vidimo na daljšej stopnji razvoja. Uspehe 1885. leta najboljše označu-

jejo besede, s katerimi začenja računsko poročilo, ki se glasé: „Poslovno leto 1885 odlikovalo se je z ugodnimi poslovnimi uspehi in z neprestanim na-raščanjem zavarovanj.“ Te proste besede so pa tudi le preveč opravičene, kajti „Anker“ mogel je govoriti v superlativih. Nič več kakor 6789 zavarovanj za 16,414.224 gld. glavnice se je v tem letu sklenilo, mej njimi je samo tako priljubljene kombinacije za doživetje s soudeležbo pri dobičku za 7,583.090 gld. Vseh zavarovanj bilo je dné 31. decembra 1885, odstevši vsa iztečena, 73.928 za 146,605.064 zavarovane glavnice in se kaže nasproti prejšnjemu letu znaten prirastek za 7,340.246 gld. Za hiter in ogromen razvoj ima se zahvaliti le sijajnim uspehom, katere izkazujejo skupine, ki se vsako leto izločujejo, mejsebojnim združbam preživetja kakor tudi zavarovanjem za doživetje s soudeležbo pri dobičku. **Pri razdelitvi za 1885. leto pri zavarovanji za doživetje s soudeležbo pri dobičku dobili so 37 $\frac{3}{10}$ odstotkov dividende od zavarovane glavnice.** Ti sijajni uspehi združeni z odkritosrčnim zaupanjem in rastočo popularnostjo, katero uživa „Anker“, so oživljajoči motor pri poslovanju in proizvajajo uspehe, katere more „Anker“ konstatovati baš za leto 1885 v novih pridobitvah. Kako se „Anker“ prizadeva varovati koristi zavarovancev, kaže se najbolje v tem, kako se postopa z zavarovanimi za slučaj smrti s soudeležitvijo pri dobičku. Dobiti bi bili morali manjšo dividendo, kadar prejšnja leta, ker so bile razmere mrjenja neugodne, namreč 18 odstotkov. „Anker“, katerega poslovno politiko vodijo višji nazor, ter se ravna po lojalnih in kulantnih načelih, povišal je dividendo na 24 odstotkov, odrekši se deležu, ki njemu samemu pripada po pravilih. Skupno je bilo razmerje mrjenja ugodno, kajti bili so mesto 340 slučajev smrti, z 878.050 gld. zapale glavnice, kolikor se je pričakovalo, samo 303 slučaji smrti z 807.918 gld. zapale glavnice. Umrlo je tedaj 37 osob s 70.132 gld. glavnice manj.

Kar se tiče finančnega gospodarstva, bilo je dohodkov: 1,551.092 gold. premij, 262.918 gold. upravnih pristojbin združb, 17.520 gld. pristojbin polic, 498.571 gld. obrestij, 49.854 gld. kursnega dobička vrednostnih papirjev, 119.742 gld. doneskov realitet in 98.285 gld. drugih dohodkov. Izdalо se je: 99.868 gld. za pozavarovalne premije, 768.206 gld. za izplačane in rezervovane svote smrtnih slučajev, 60.175 gld. za odkup polic, 10.000 gld. za zdravniške stroške, 22.809 gld. za incaso-provizije in 194.575 gld. za pogodbene provizije, 298.183 gld. za administrativne stroške centralne družbe in poddružnic, 57.147 gld. za hišni davek in hišne stroške, 16.392 gld. za davke in pristojbine, 53.349 gld. je pa bilo odpisov. Premijska rezerva se je povišala od 7,173.301 gld. na 7,482.921 gld., rezerva upravnih stroškov od 479.830 gld. na 525.794 gld. **Oddelku za zavarovanje za slučaj smrti s soudeležbo pri dobičku** dodal se je znesek 385.226 gld. za premije in 80.515 gld. za obresti. Konta dobička in zgube se je zaključila s preostankom 317.361 gld. Bilanca za zavarovanje na slučaj smrti s soudeležbo pri dobičku kaže 305.842 gld. dobička. Od tega odpade 59.800 gld. na one zavarovance, katerih police obstojje že vsaj od 1880. leta, kar zadostuje, ker se je društvo, kakor smo že prej povedali, odreklo svojemu deležu, **za razdelitev 24% dividende** na uplačano letno premijo. Delničarji dobili so 275 gld. dividende na vsako akcijo. Rezervni zaklad se je povikšal na 500.000 gld. ravno toliko, kolikor je od jedemilijonne delniške glavnice v gotovini uplačane. Razen tega ima „Anker“ še rezervni zaklad dobička 350.000 gld. in se le sedaj ustanovljena posebna rezerva s 47.975 gld. Družbe za preživljjenje imajo 17,344.470 gld. premoženja in oddelek za zavarovanje za doživetje s soudeležbo pri dobičku 3,540.522 gld. Tem številkom ni treba dodajati nikakoga komentara. Moč in velikost „Anker“ ja razvidi se iz teh neoporekljivih fakt, ki se opirajo na imperativno logiko dejani. Zavod s tako trdno podlagom je gotov lepe prihodnosti.

Pojasnila daje in ponudbe vsprejema

generalna agentura za Kranjsko

(615-2) J. J. NAGLAS.

Pisarna: v lastnej hiši, Ljubljana, Turjaški trg št. 7.

Tujci:

27. avgusta.

Pri Mlenu: Ulrich z Dunaja. — Milautz iz Grada. — Friedmann z Dunaja. — Hess iz Zagreba. — Witthai, Bradamante, Maurer iz Trsta.

Pri Mateti: Garger z Dunaja. — Dr. Krauseneck, Uhrer iz Trsta. — Heinznann z Dunaja. — Minisini iz Reke. — Neumig z Dunaja. — Stratii iz Pulja.

Pri cesarji avstrijskem: Linsenmayer z Dunaja. — Walland iz Kranja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Neb	Močkrina v mm.
27. avg.	7. zjutraj	735.44 mm.	17.4°C	sl. vzh.	jas.	0-0 mm.
	2. pop.	735.45 mm.	24.5°C	sl. vzh.	d. jas.	0-0 mm.
	9. zvečer	736.28 mm.	20.0°C	brevz.	obl.	0-0 mm.

Srednja temperatura 20.6°C, za 30° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84	gld.	90	kr
Srebrna renta	85		45	
Zlata renta	118		30	
5% marečna renta	101		75	
Akcije narodne banke	863			
Kreditne akcije	279		30	
London	126		3	
Srebro	—			
Napol.	10		—½	
C. kr. cekini	5		95	
Nemške marke	61		82½	
1½ državne srečke iz l. 1854	250	gld.	132	
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	1·9	25
Ogrska zlata renta 4%	108		10	
Ogrska papirna renta 5%	95		05	
5% štajerske zemljiss. odvez. oblig.	105		50	
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	118	75
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	1·4		75	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98		9	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	100	g	179	25
Kreditne srečke	10		19	60
Rudofove srečke	10		19	60

Dve učenki

se pri izobraženi družini v stanovanje in preskrbljenje z vsem vsprejmetu, kjer se na željo tudi **pouk v glasoviru** in **francosčini** daje. — Natančneje se po ujednootnosti zve v posojilni knjižnici (Leih-Bibliothek) sv. Jakoba trg h. št. 11 v Ljubljani. (619-2)

Sadje za most, jabelka vseh vrst
kupujejo se v večjih množinah, če mogoče cele vase. — Ponudbe vsprejema **Al. Mayer v Šiški** pri Ljubljani. (634-1)

Svoji k svojim!

Najboljše (625-1)

gospodarske stroje,
kot: rezalnice, mlatilnice, čistilnice, stiskalnice, mline za grozdje in sadje
in vsakovrstno pri gospodarstvu potrebno orodje in drugo pripravo prodaja za gotovo in na obroke

J. M. JEREV v Mariboru,
Mühlgasse št. 7.

Vsprijemam tudi stalne in potovalne zastopnike pod prav dobrimi pogoji.

Cenilnik franco in zastonj.

Josip Levec,

trgovec pri mesarskem mostu,
kupuje ter po **najviši ceni** plačuje sočnata jabolka, katere jemlje v vsaki množini. Jednako skupuje tudi fižol vsake baže, divji kostanj, žir (bukvico), češminovo lubje ter tudi razne zdravstvene rastline (belodon) in dr. (633-1)

Objava.

S tem naznanjam, da je podpisano ravnateljstvo vsled reorganizacije dosedanjo agenturo za vojvodstvo Kranjsko opustilo in tvrdki

J. J. NAGLAS v Ljubljani

dalo mandat za

glavno agenturo

družbe za zavarovanje življenja in rent „ANKER“ na Dunaji

in hkrat mu odkazalo **agenture v Postojni, Škofiji loki, Krškem, Kočevji, Kranji, Litiji, Tržiči, na Vrhniku, v Ribnici, Novem mestu in Zuženberku.**

Prosimo tedaj častite p. n. zavarovance od **1. septembra t. l.** dalje se v vseh slučajih obračati do zgoraj omenjene generalne agenture, ki je hkrat p. n. oblaščena vsprejemati zavarovalne naloge vseh kombinacij, katere goji „Anker“, vsprejemati denarje in denarne vrednosti in pravomočno kvitovati.

Na Dunaji, dné 28. avgusta 1886.

Z velespoštanjem

Ravnateljstvo

družbe za zavarovanje življenja in rent „ANKER“ na Dunaji.

Okrožnica.

Ozirajoč se na uradno objavo slavnega generalnega ravnateljstva družbe za zavarovanje življenja in rent „ANKER“ na Dunaji, naznana podpisani visokemu plemstvu, častiti duhovščini in spoštovanemu p. n. občinstvu, da je prevzel mandat za

generalno agenturo

imenovanega zavoda in udano tedaj vabi, v vseh zavarovalnih zadevah družbe „ANKER“ nanj se obračati in ravno tako uplačevati od **1. septembra t. l.** pri našej blagajnici.

Proseč hkrat, da bi tudi nam skazovali zaupanje, kakor so ga našemu častitemu predniku, naznana, da smo izročili našemu sinu

VIKTORJU NAGLAS-U

administracijo in tehnično vodstvo generalne agenture.

V Ljubljani, dné 28. avgusta 1886.

Z velespoštanjem

Generalna agentura za Kranjsko
družbe za zavarovanje življenja in rent „ANKER“ na Dunaji

J. J. NAGLAS.

Pisarna: v lastnej hiši, Turjaški trg št. 7.

(616-3)

VAŽNO ZA DAME!

Moje slavnostne volnate potne podložke (Woll-schweissblätter) brez podklade, da se stan obleke od potu ne umaze, ima za Ljubljano in okolico v zalogi samo

g. HENRIK KENDA na Mestnem trgu

Cena paru 30 kr., 3 pare 85 kr. Prodajalec na drobno dobé rabat.

V Frankobrodu 20. julija 1886. (532—7)

Robert pl. Stephani.

JAN. JAX v Ljubljani

priporoča
iz najboljše angleške snovi narejene
elegantne (160—25)

„Bicycles“

s kroglastimi tečaji (Kugellager).
Daje se pouk.

Nepremočljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po

nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,
speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15. (554—5)

Prva Brnska manufaktura sukna in razpošiljalnica kurentnega blaga

FILIP TICHO v Brnu, Gospodske ulice št. 13

razpošilja proti poštnemu povzetju:

I. Brnsko sukno iz poponem čiste volne, za jesenske in zimske obleke, 3-10-3-20 metra dolgo, za popolnem moško obleko, gld. 4.75, 7-9 a. v.

II. Ogretci, 2-10 metra dolgo, v vseh barvah, gld. 6-7.50 a. v.

III. Jesenske in zimske hlače, 1-20 metra dolgo, gld. 2-2.50 a. v.

IV. Manufakturnega in kurentnega blaga iman v veliki izberi v zalogi (611-8) in se na željo pošljejo ceniki in uzorec vsega blaga franko.

Lekarna
TRNKOCZY
poleg rotovža v Ljubljani,
hkrati
HOMEOPATIČNA LEKARNA.

Zaloga vseh doma-
čih in inozemskih
specijalitet

Za poletno saisono se posebno priporoča:

Malinčni sok, iz najsvetjih gorskih malin napravljen, zmešan s sodo-prijetno, hladno piščico, 1/2 kg. 45 kr., 1 kg. 80 kr. s steklenico vred.

Mazilo za solnčne pege, proti solnčnim peggam, ogrejem, možljem, rndečici obrazu itd. Kožo ohranjuje vedno belo, glad o, čis o in mežno ter daje obrazu mladostno svežost. — 1 lonček 50 kr., glycerinsko mleko zraven 12 kr., vkljue 62 kr.

Mazilo za kurja očesa. Najboljše in najgotovješje sredstvo proti kurjim očesom in utrjenju kože na nogah. Treba je samo trpeč del namazati s čopičem in v kratkem mine vsaka bolčina in vsakeršno utrjenje kože. Steklenica z navodom, kako se rabi, in čopičem 40 kr. O tej izvrstnej tinkturi prišlo je mno o pohval.

Dalmatinski merčesni prašek, najboljše in najgotovješje sredstvo, da se popolnem uničijo in odprije vsakovrstni merčesi, muhe itd. Po 20 kr. in 40 kr. Razpršilni aparat 30 kr.

Ti izdelki in vse druge nenanavedenе sloveče specijalitete razpošiljajo se po nizkih cenah in sveže vsak dan po pošti.

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani uljudno naznanjam, da se moja

knjigovezničica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petru cesti št. 6, nasproti gostilne pri avstrijskemu cesarji. — Priporočam se čast, naročnikom, da me v novem stanovanju podpirati blagovetljivo, kakor so me do sedaj. Skrbel bodem, vselej naglo in dobro posreči, kar mi je lahko mogoče vsed lepo in drobro urejene knjigoveznice, oskrbljene z najboljšimi in najnovješimi stroji, za izdelovanje raznovrstnega dela. Priporočam se čast predstojnikom in knjižničarjem čitalnic in bralnih društev, članom Matice Slovenske in družbe sv. Mohora za vezanje društvenih knjig. Izdelujem vsakovrstna knjigovezna dela za uradnike in župnije, kakor glavne knjige, zapisnike itd., ter se priporočam za galerijska in kartonažna dela z zagotovilom nizke cene in brze postrežbe. Vna jem naročnikom pripravljen sem pri večjih pošiljtvah povrniti vožne in druge stroške. Ljubljanske gg. naročnike pa opozarjam, katerim čas ne dopušča zradi oddaljenosti mi delo izročiti, naj blagovetljivo po dopisnici naznaniti natančno dan in uro, kdaj naj pošljem ponj ali ga sam prevzamem. Vedno bodem pripravljen vsako najmanjšo delo prevzeti in točno izdelanega vrniti.

Z odličnim spoštovanjem

FRANJO DEŽMAN,
knjigovez.

(327—15)

Razpoši-
ljalnica

BERNHARD TICHO v BRNU, Zelny trh štev. 18

razpošilja po poštnem povzetju:

Žensko sukno, iz čiste volne, v vseh modnih barvah, 10 metrov za popolno obleko, 100 cm. široko. ■ Gld. 8.—.	Zimski niger-loden, najnovješje in najtrajnejzejše za ženske obleke, 100 cm. široko. ■ 10 metr. gld. 5.50.	Indijski foulé, pol volna, v vseh mogočih barvah, za celo obleko, 100 cm. široko. ■ 10 metr. gld. 4.50.	Volnen rips, 60 cm. širok, 10 metr. gld. 3.40.	Črni terno, 100 cm. širok, ki je prej veljal 60 kr., prodajam, dokler ga je kaj v zalogi, 10 metr. gld. 4.50.
---	---	--	---	---

Barhant za obleko,
lepi uzorci, ki se sme prati, v ostankih od 10 do 11 metrov, 60 cm. širok, za obleko.
■ Gld. 3.50.

**Valerie-
flanel,**
pol volna, najnovješji modni uzorci, najboljše za zimsko obleko, 60 cm. širok.
■ 10 metr. gld. 4.—.

Domače platno,
1 kos 1/4 širok gld. 4.—.
1 " 5/4 " 5.—.
■ King-tkanina, boljša, kakor prejnjato platno, 1 kos 30 vatov, celo.
■ 10 metr. gld. 5.80.

OXFORD,
sme se prati, najboljše baže, 1 kos 29 vatov, celo.
■ 10 metr. gld. 4.50.

I rips-garnitura,
obstoječa iz 2 posteljnih odelj. in 1 nam. prta.
■ 2 post. odelj. in 1 nam. prta.
■ Gld. 3.50.

Brnsko volneno blago
za obleke,
paimerston, harlein, mandarine, za zimske suknje in ogretce, kakor tudi tūfel, loden, peruvienne, dosking, v odreskih za celo obleko in suknje, za polovico cene.

Velika zaloga tkanih
naglavnih robcev, v vseh barvah, 1 kom. 1/4 velik, gld. 1.70.
Zenski tailles ali tkani ženski jopiči, 1 kom, največje vrste
■ gld. 2.30.

Partija volnenih ogrinjal
za dame, 1/4 dolgi, v vseh gladkih barvah, kakor tudi pisani, poprej gld. 4.50, sedaj za ničevno ceno
■ gld. 2.—.
Prodajaleem na drobno dā se 5% rabata.

Uzoreci in ceniki zastonj in franko.